Circuitul ciclist al R.P.R.

ST. ŞTEFU (DINAMO) A CÂŞTIGAT ETAPA A ŞAPTEA

IAR C. ISTRATE (PROGRESUL) ETAPA A OPTA

Echipa Metalul intr'o frumoasă revenire

ARAD, (prin telefon dela trimisul nostru) — Etapa Oradea-Arad, cea mai scurtă etapă a circuitului ciclist al R.P.R. (114 km.), a fost totuşi deosebit de grea. Şoseaua cu hârtoape şi piatră mult'i şi, mai ales, vremea rece şi vântul foarte puternic, care a bătut din faţă, au transformat cursa într'un examen foarte dificil.

De unde era de aşteptat ca ciclîştii cu vechime să pornească ofensiva împotriva formaţiei şi alergătorului care conduc în clasamentul pe echipe şi respectiv, în clasamentul general individual, aceasta nu s'a întâmplat. Dimpotrivă, alergătorii dela Dinamo au dominat net etapa, 7 alergători dinamovişti clasându-se în primele 15 locuri

De remarcat că Mayerbuchler (Voinţa), în vârstă de numai 18 ani, a făcut în această etapă o evadare de 40 km. fără să se teamă de vântul puternic, evadare care a produs dealtfel fărămiţarea completă a plutonului.

Datorită trenei rapide de rulaj şi a drumului dificil, în această etapă s'au înregistrat numeroase pane şi defecţiuni mecanice. Printre cei care au avut de suferit de pe urma acestor pane şi defecţiuni notăm pe Pantazescu, Sebe, Glodea, Wittman, Cristea, I. Vasile, M. Niculescu, M. Stan, Hora, T. Chicomban, Maxim, Nuţă şi încă mulţi alţii.

In timp ce toţi ciclîştii de pe primul plan al curse: se pregăteau pentru sprintul final pe străzile oraşului Arad, alergătorii urmărind în special acţiunile lui Vasilescu, recunoscut ca un foarte bun sprinteur, Ştefu, printr'un atac bine plasat, reuşeşte să câştige etapa. Linia albă dela sfârşitul etapei din Arad a fost trecută, apoi în ordine, de Vasilescu, Doncu, Istrate, Vultcher, Gh. Şandru şi Nuţă. Pe echipe primul loc a revenit de'asat echipei Dinamo, urmată de Metalul şi C.C.A.

★

DEVA, (prin telefon dela trimisul nostru). Etapa a opta desfăşurată pe ruta Arad-Deva a măsurat 156 km.

Chiar dela plecare se remarcă atacurile insistente ale ciclîştilor dela Progresul, apoi ale celor dela C.C.A., care arătau în mod evident că vor să aducă o schimbare în clasament. Pe ultima parte a cursei atacuri la fel de susţinute au fost întreprinse şi de alergătorii dela Flamura Roşie (Martie Ştefănescu şi Marin Niculescu), însă atât în prima parte, cât şi în cea de a doua parte a etapei, ciclîştii dinamovişti s'au apărat frumos, răspunzând prompt la toate acţiunile.

URMARIND CURSA

De cum s'a dat startul, Liritis se plasează în fruntea plutonului şi, prin repetate şi numeroase sprinturi şi ruperi, întinde şi fărămiţează plutonul. Primii 11 km. sunt parcurşi în 18 minute (36,500 km. la oră), timp foarte bun pentru o şosea fără asfalt. La kilometrul 12, Mateescu sparge, iar numai după un kilometru, Şandru rămâne să repare. După o jumătate de oră ne aflăm la kilometrul 18, unde se înregistrează prima evadare. Din pluton fug Voiseanu şi Ţupa, ultimul însă sparge şi Voiseanu este prins.

La kilometrul 28, Coman rupe schimbătorul. Din nou, pe primul plan al întrecerii se găsesc ciclîştii dela C.C.A care rulează în morişcă. Plutonul este înşirat pe 3-4 km. Panele şi defecţiunile mecanice îi obligă încontinuu pe alergători să oprească pentru a repara. Rând pe rând din pluton încep să rămână Amza, Sebe, Schuster. In frunte, Norhadian ajutat de Hora, încearcă mereu să se desprindă. La kilometrul 43, sparge Naidin. De acum, conducerea plutonului este luată de Liritis şi Istrate, apoi de Martie Ştefănescu. Din pluton rămân să repare Traian Chicomban, Dobre şi puţin după aceea, animatorul de până atunci al plutonului, Martie Ştefănescu.

La kilometrul 50 Ţicu Stănescu, bolnav, abandonează, iar Istrate rămâne în pană.

Şoseaua urcă şi coboară lin pe malul Mureşului. Se goneşte cu peste 35 km. la oră. Marin Niculescu, într'o frumoasă revenire, trece la conducerea plutonului, pe care începe şi el să-l hărţuiască. Din cauza iureşului, sparg Folbert, Voişeanu. Niţă, Hora şi Norhadian, echipieri nedespărţiţi, fug din nou din pluton, dar sunt prinşi.

La kilometrul 96 reintră în pluton Şandru, Martie Ştefănescu şi A. Dobre.

După o scurtă perioadă de acalmie, atacurile încep din nou. Marin Niculescu, Liritis, Hora şi Norhadian, în bune dispoziţii, sprintează continuu. Acţiunile lor fac ca Ştefu şi Liritis să spargă. La kilometrul 120, în vreme ce plutonul era pe şosea, Istrate ţâşneşte pe o potecă şi se depărtează. Cu toate eforturile plutonului, Istrate îşi măreşte mereu avansul. Din pluton, rămâne să repare Şandru, iar apoi Norhadian. Cu toate că ultimii 25 km. sunt asfaltaţi, plutonul nu reuşeşte să-l prindă pe Istrate care trece astfel primul linia de sosire.

Iată clasamentul etapei: 1. Istrate (Progresul) a parcurs 156 km. în 4 ore, 43 minute 12 secunde (timp cu bonificaţie 4:42,12) — media orară 33,330 km. La 1 minut 40 secunde după Istrate, şosesc 6 alergători şi sprintul este câştigat de Vasilescu (Dinamo), urmat de Marin Niculescu (Fl. Roşie), Doncu (Metalul), Traian Chicomban (Metalul), Hora (CCA) şi Martie Ştefănescu (Fl. Roşie); 8. P. Nuţă (Dinamo) 4:47,22; 9. Folbert (Dinamo) 4:48,08; 10. E. Norhadian (CCA) 4:48,18; 11. Gh. Şandru (Metalul) acelaş timp. Pe echipe, etapa a fost câştigată de Metalul cu 14:18,02, urmată de Dinamo, C.C.A., Flamura Roşie, Progresul. In clasamentul general, după 8 etape, conduce Vasilescu (Dinamo) cu 44:12,00, urmat de P. Nuţă (Dinamo) 44:36,26; 3. Gh. Şandru (Metalul) 44:40.22; 4. Istrate (Progresul), 5. Hora (C.C.A.); 6 Martie Ştefănescu (Flamura Roşie); 7. Doncu (Metalul); 8. Maxim (Dinamo); 9. Norhadian (CCA); 10. Ştefu (Dinamo). In clasamentul general pe echipe conduce Dinamo 133:11,39, urmată de C. C. A. 135:20,25, Metalul 135:32,11, Flamura Roşie, Progresul, Voinţa, Recolta, Spartac şi Flacăra.

Azi, se desfăşoară etapa 9-a Deva-Sibiu, cu semi-etapa contra cronometru individual Deva-Sebeş şi, apoi în bloc, Sebeş-Sibiu.

EMIL IENCEC

Azi in Capitală

Şase matchuri de rugbi în cadrul „Cupei R. P. R."

In etapa de azi a „Cupei R.P.R." evoluează 12 echipe fruntaşe ale rugbiului nostru. Cu acest prilej, îşi vor relua activitatea oficială şi cele şase echipe: Dinamo, C.C.A., Locomotiva Griviţa Roşie, Constructorul, Spartac şi Ştiinţa Bucureşti — care începând de Duminică se vor întrece pentru desemnarea echipei campioane pe anul 1953.

Dintre matchurile de azi cele mai interesante şi mai echilibrate sunt cele de pe stadionul Spartac Finanţe Bănci. La ora 14, pe acest stadion, se vor întâlni Constructorul Bucureşti şi Ştiinţa Timişoara (arb'tru Al. Carnabel). In continuare la ora 15,45 vor juca Spartac Finanţe Bănci şi Şantierul Oraşul Stalin (arbitru Cornel Munteanu).

Pe terenul Griviţa Roşie (Parcul Copilului), la ora 15,45 se vor întâlni Locomotiva Griviţa Roşie şi Metalul Bucureşti (arbitru Dan Ştefănescu). Sarcina feroviarilor este destul de uşoară deoarece Metalul Bucureşti, care cu o săptămână în urmă a forfaitat, are echipa incompletă.

Pe Stadionul Tineretului, la ora 14, se întâlnesc formaţiile C.C.A., deţinătoarea Cupei R.P.R. şi Locomotiva P.T.T. (arbitru G. Fanella) iar la ora 15,45 joacă Ştiinţa Bucureşti cu Ştiinţa Petroşani (arbitru Toma Moldoveanu).

Dinamo Bucureşti, campioana R.P.R. pe anul 1952 joacă cu Dinamo IX Bucureşti azi la ora 10, pe stadionul Dinamo. Matchul va fi arbitrat de I. Buzoianu.

OPT ZILE PRIN POLONIA NOUĂ

Cel care intră pe teritoriul Republicii Populare Polone prin punctul de frontieră Zebrzjedowice are prilejul să străbată în drum spre Varşovia aproape întreaga Silezie, unul din cele mai mari bazine carbonifere ale Europei.

Imaginile aleargă repede prin faţa geamurilor unui tren rapid, totuşi, în răstimpul scurt cât decorul dăinue în faţa ochilor, poţi distinge bine şirul nesfârşit de uzine şi fabrici, pădurea de coşuri, nenumăratele furnale şi mine, mândria şi sufletul industriei poloneze. Aerul poartă aici un miros de fum şi sgură, cerul însuşi e pictat parcă într'un albastru mai închis, iar oamenii au trăsături mai altfel conturate în care munca a înscris dârzenie şi duritate. Acestea au fost desigur primele impresii culese din fuga unui tren. Câteva zile mai târziu, aveam să poposim mai mult pe aceste meleaguri, să vedem deaproape oamenii care scot din măruntaele pământului cărbunele negru cu strălucire umedă, să-i vedem în orele lor de muncă şi de odihnă, să le cunoaştem portul şi obiceiurile, cântecele şi jocurile.

Rămâne în urmă Stalinogrodul, apoi multe alte gări pe care le deosebeşti doar după nume, deoarece mai toate au aceiaşi arhitectură, simplă dar atrăgătoare, din piatră albă, cu peronul larg şi cu ghirlande din fier forjat, în care-şi deschid petalele flori roşii.

De jur împrejur, cât vezi cu ochii, se întinde pământ polonez. In lunga şi sbuciumata sa istorie, Polonia a cunoscut epoci de strălucire. Ne amintim din cele învăţate cândva, că în urmă cu secole oştaşii lui Sobieski au despresurat Viena, făcând să plece steagul oştile semilunei. Călăreţi polonezi, cu ani în urmă au învins armatele teutone în memorabila luptă dela Grünwald. Arta, ştiinţa, cultura au deasemeni în Polonia o tradiţie veche. Din mijlocul acestui popor s'a ridicat un Chopin, un Kopernik, un Minkiewicz.

Dar, în trecutul său, care se întinde dealungul multor secole, poporul polonez a avut şi multe de suferit, mai ales din pricina războaielor. Ultimul, în special, a lăsat răni adânci în mai toate colţurile ţării. Vedem aceasta cu cât ne apropiem de Varşovia. Liniile de tren încep să se îndesească, cantoanele şi semafoarele sunt tot mai numeroase. O ultimă oprire şi peste câteva minute străbatem periferiile capitalei Republicii Populare Polone.

Auzisem despre distrugerile sălbatice pe care le-au făcut hitleriştii în unul din cele mai vechi şi mai frumoase oraşe ale Europei. Dar nu ne-am putut închipui vreodată că o minte omenească este capabilă să conceapă un plan de distrugere atât de meticulos alcătuit, atât de scelerat. Ca titlu informativ putem arăta că, în anul 1945, după retragerea fasciştilor, Varşovia era distrusă în proporţie de peste 80%. Nicio stradă, nicio casă aproape, nu rămăseseră întregi.

Ne-a impresionat însă, pe de altă parte avântul constructiv pe care l-a arătat poporul polonez în refacerea scumpei lui capitale. Acum au fost tăiate din nou bulevarde largi cu blockhausuri moderne, au fost amenajate străzi frumoase, parcuri şi squaruri, au fost ridicate monumente impunătoare.

Varşovia se compune din două părţi perfect distincte: oraşul vechi şi oraşul nou. Oraşul vechi a fost refăcut aidoma cum era înainte de război. Aceleaşi străzi, aceleaşi case cu tencuială vopsită în roz, verde sau bleu şi cu motive naţionale poloneze în basorelief, aceleaşi monumente şi-au reluat locurile pe care le ocupau odinioară. Câteva ruine, nerefăcute încă, precum şi sute de schelete mai amintesc că pe aici a trecut urgia războiului.

Oraşul nou, în schimb, prinde pe zi ce trece aspectul marilor capitale. In centrul său, în apropierea vechii gări subterane, se înalţă Palatul Ştiinţei şi Culturii, o construcţie de proporţii uriaşe. Cele 37 de etaje, dintre care 25 sunt gata construite, se vor înălţa la peste 100 de metri deasupra pământului, iar parcul care va lua fiinţă în jur, pe o întindere de multe hectare, va da un cadru splendid întregului complex arhitectonic al clădirii. Palatul Ştiinţei şi Culturii este unul din darurile pe care poporul sovietic le-a făcut poporului frate polonez.

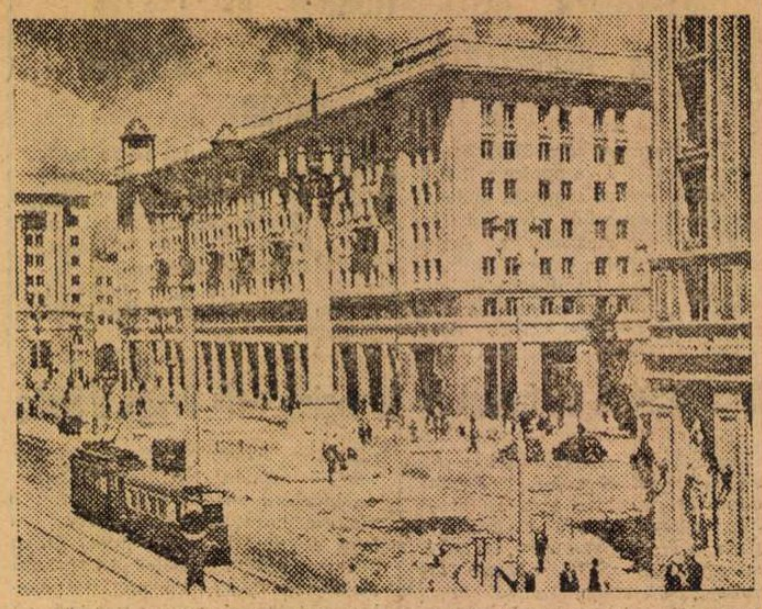

Piaţa Constituţiei din Varşovia, distrusă de fascişti în timpul războiului a fost acum complect refăcută.

Intreg devizul lucrării este suportat de Uniunea Sovietică, iar la construcţia palatului lucrează peste 3000 de ingineri, tehnicieni şi zidari sovietici. Intreaga muncă este mecanizată, după mijloacele cele mai moderne.

O plimbare pe străzile Varşoviei este un lucru cât se poate de instructiv. Aici poţi vedea mai bine ca oriunde contrastul izbitor între ceeace aduce pacea şi războiul. Să luăm de pildă strada Nowi Swiat (Lumea Nouă) aproape complect refăcută. Aici, şirul nesfârşit de blocuri şi locuinţe noi, cu tencuiala albă şi proaspătă strălucind în soare, bucură inima. Dar, cum cotesti la stânga, spre Nord, vezi ruinele apăsătoare ale fostului Ghetto. Şi mai izbitor este acest contrast când ai în faţă, pe aceiaşi stradă, o clădire nouă şi impunătoare şi un morman de cărămizi şi moloz, arătând că acolo a explodat o mină. Dar nu mai este departe ziua când toate aceste răni ale războiului vor rămâne doar amintiri, care niciodată însă nu se vor şterge din mintea locuitorilor Varşoviei eroice.

După ce ultima clădire a oraşului rămâne în urmă, şoseaua capătă aspectul unei frumoase alei mărginită de pomi cu coroane stufoase. Autobuzul stopează în faţa unei porţi din sârmă împletită. Înăuntru, verdeaţă multă şi din loc în loc, se văd corpurile unor blocuri albe, masive. Ai crede la început că e un parc, atât de frumoase sunt aleile presărate cu nisip fin, rondourile de flori şi arbuştii decorativi, cărora foarfeca grădinarului le-a dat o formă aproape sferică. Ghidul ne informează că ne aflăm în incinta Institutului de Cultură Fizică (A.W.F.), şcoala superioară care pregăteşte cadre sportive perfecţionate pentru mişcarea de cultură fizică din R. P. Polonă.

Institutul dispune de construcţii şi amenajări excepţionale şi, în cele câteva ore petrecute acolo, am putut vizita doar în fugă tot ce ne interesa. Programul de studiu se aseamănă mult cu cel dela ICF din Bucureşti. Studenţii dela A.W.F. au la dispoziţie un bazin acoperit de înnot, excelent amenajat: 25 metri lungime, 6 culoare, trambulină pentru sărituri. Iarna, aici e un adevărat paradis al înnotătorilor. Există amenajări speciale pentru încălzirea apei, pentru aer condiţionat şi ventilaţie. Bazinul are pe o latură ferestre mici, prin care seara apa poate fi luminată, iar antrenorii pot urmări „sub apă" mişcările elevilor lor. Ne-au impresionat splendidele săli de box, scrimă şi gimnastică, dar ne-a uimit deadreptul, sala principală a institutului, o hală de 130 m. lungime, cu tavanul şi un perete aproape complect din geamuri incasabile. Fiecare catedră are la dispoziţie nenumărate planşe şi grafice didactice şi o documentare excelent pusă la punct, din care nu lipsesc cele mai noi lucrări de tehnică, teorie şi metodică sportivă. Am întâlnit aici cărţi ce ne erau bine cunoscute, cum ar fi manualele de atletism ale lui Ozolin, Diacikov sau Ionov, „Tactica boxului" de Gradopolov, sau excelentul curs de gimnastică semnat de L. P. Orlova. Din colecţiile de ziare şi reviste ale institutului nu lipsesc „Sportul Popular" şi „Stadion". O impresie puternică lasă policlinica şi serviciul medical al şcolii. Vedem aici o aparatură şi un laborator de invidiat. Aparate Roentgen, diferite aparate ortopedice, aparate medicale perfecţionate pentru studiul activităţii cordului şi diferitelor altor organe sunt colaboratori preţioşi ai medicului şi studenţilor. La etajul doi este instalat un staţionar în care am numărat peste 40 de paturi.

Suprafaţa totală pe care se întind clădirile şi terenurile institutului este mai mare de 100 hectare.

★

...Cei peste 400 de km. care despart Varşovia de Stalinogrod au fost parcurşi în mai puţin de 7 ore de trenul rapid care ne-a purtat din capitala ţării în centrul industrial principal din R. P. Polonă. La Stalinogrod poţi vedea aspecte pe care rar le întâlneşti într'un oraş atât de mare: mine de cărbuni în plină funcţiune se află chiar în centrul oraşului, aproape de gara principală. De fapt, este greu de delimitat unde începe şi unde se termină Stalinogrodul. In regiune, oraşele sunt aşa de apropiate, încât mărindu-se necontenit au ajuns să se contopească. Din Stalinogrod ajungi la Chorzow sau Bytom, făcând o plimbare de 45 minute cu tramvaiul.

Pe aceste meleaguri nu numai munca dar şi sportul se află la loc de cinste. Asociaţiile Gornik (Minerul) şi Budowlani (Constructorul) au aici colectivele cele mai puternice, numărând mii şi mii de membri. Ele dispun de stadioane, terenuri de sport şi bazine de înnot proprii. Acum, majoritatea acestor amenajări sportive au devenit neîncăpătoare, nu mai pot face faţă cerinţelor mereu sporite ale oamenilor muncii din Silezia. Guvernul popular, în grija şi dragostea sa faţă de sănătatea şi odihna oamenilor muncii, a început în anul 1951 amenajarea unui uriaş parc de odihnă şi sport situat între Stalinogrod, Chorzow şi Bytom. Suprafaţa parcului care deserveşte aceste trei oraşe şi multe altele din împrejurimi este de 600 hectare, dintre care aproape jumătate sunt acum tăiate de alei frumoase. Au fost plantaţi aici mii de pomi şi s'a început construirea unui stadion cu o capacitate de 80.000 locuri. Boschete pitoreşti, garduri vii, rondouri de flori, nenumărate estrade în aer liber şi un lac artificial alcătuiesc de pe acum un decor minunat, în mijlocul căruia odihna este plăcută şi sănătoasă. Sectorul sportiv al parcului este un uriaş şantier. Inaintează văzând cu ochii lucrările stadionului, iar multe terenuri de sport sunt de acum gata.

Cu o zi înainte de plecare, când am vizitat fostul lagăr dela Oswiecin (Auschwitz) — astăzi muzeu — şi am rămas îngroziţi în faţa camerelor de gazare, ale cuptoarelor şi a altor instrumente ale morţii, prin care au fost exterminaţi 4 milioane de oameni nevinovaţi, maginea minunatului parc de cultură şi sport, care ne-a venit în minte a fost reconfortantă. După cum, la fel de reconfortante au fost chipurile copiilor polonezi, care ne-au înconjurat sgomotoşi şi sglobii, ca şi peşcăruşii de pe apele Vistulei, cerându-ne insigne şi autografe. Ei nu vor trece niciodată prin grozăviile care au încărunţit părul părinţilor lor. Casele lor nu vor fi dărâmate de mine şi bombe, iar libertatea nu le va fi niciodată îngrădită de garduri de sârmă ghimpată prin care trece curent de înaltă tensiune.

Poporul polonez care a plătit cu atâtea jertfe preţul libertăţilor şi vieţii fericite de astăzi ştie că în lupta pentru pace stă chezăşia viitorului, care se arată acum mai luminos ca niciodată

VALERIU CHIOSE